

paa. Jeg har ogsaa Haab om, at Venstre vil tage Skridtet fuldt ud. Det er et gammelt Ord, som jeg vistnok mindede om i Gaar, at har man sagt A, maa man ogsaa sige B, og jeg haaber, at Venstre vil erkende Rigtigheden deraf. Jeg haaber, at Venstre i dette Tilfælde vil høre efter de Røster, som lyder fra det konservative Folkeparti, hvor man ogsaa mener, at naar Venstre er begyndt at glide, naar det har anerkendt Ekspropriationen med Hensyn til det ene Omraade, maa det ogsaa gøre det paa det andet. Jeg har endnu det Haab, at Venstre vil komme til den rette Erkendelse. Det har undertiden vist sig, at Partiet i store Spørgsmaal ikke har været utilbøjeligt til at lytte til Røster fra det konservative Folkeparti.

Jeg vil endnu gerne tilføje, at særlig for Jyllands Vedkommende forekommer det mig at være ganske nødvendigt, at vi faar Ekspropriationsbestemmelserne med. Jeg ved ganske vist, at der er adskillige, som henviser til den jyske Hede, endda i den Udstrækning, at jeg har lagt Mærke til, at der er enkelte Venstre-Rigsdagsmænd, der ligefrem kappes om, hvem det er, der først har bragt det paa Tale her i Rigsdagen. Jeg skal ikke uddybe det Spørgsmaal, hvor mange Tusinde Tønder Land Hede der er egnede til Oprettelse af Husmandsbrug, men vi maa dog ikke glemme, at man ikke saadan uden videre kan sætte en Husmandsfamilie ud paa et Stykke Hede, thi det kan ikke ernære en Familie, der maa først ske nogle Forarbejder. Og det er ikke alene i Jylland, at en Ekspropriationsbestemmelse er paa-krævet. Det er blevet forebragt mig, at ogsaa herovre, i Frederiksborg Amt, mener man, at den er aldeles nødvendig, fordi der ingen Lensgodser er der og Præstegaardsjorderne ikke vil betyde stort.

Iøvrigt maa jeg sige, at jeg ikke rigtig kan finde nogen Sammenhæng i den Tale, Venstres Ordfører holdt i Gaar. Det, han vilde slaa fast, var, at Hovedsagen for Venstre ikke var de periodiske Vurderinger, men at faa Jord frem til rimelig Pris, og det tror jeg ikke, vi faar, medmindre vi faar Ekspropriationsbestemmelser med.

Jeg skal ikke komme ind paa de periodiske Omvurderinger, da jeg udtalte mig ret udførligt derom i Gaar. Naar Venstres Ordfører kom saa stærkt ind paa dette Spørgsmaal i Dag, ved jeg ikke, om det var, fordi han mente, det fra den Side ikke blev belyst tilstrækkeligt i Gaar, det maa de Herrer derovre afgøre med sig selv.

Det ærede Medlem sagde, at der faldt en Udtalelse i Gaar om, at hvis vi fik Lo-

ven om Præstegaardsjord vedtaget, vilde vi formaa at faa Strømmen vendt. Jeg antager, at det var mig, han der hentydede til. Jeg udtalte særlig i Begyndelsen af min Tale, at man ikke maatte stille for store Forventninger til Loven om Afhændelse af Præstegaardsjord, men jeg udtalte tillige til Slutning, at jeg troede, at hvis Lovforslaget blev vedtaget i den Skikkelse, hvori det forelaa, var det forsvarligt at anspore de unge til at søge at komme i Besiddelse af Jord, men ikke, at man ved denne Lovs Gennemførelse vilde formaa at vende Strømmen, tværtimod.

Spørgsmaalet om Arbejdsløshedsunderstøttelsen skal jeg heller ikke komme ind paa. Det hører man jo saa tidt Tale om ude ved Møder, og vi ved alle sammen, at det er et vanskeligt Problem. Men jeg vil dog gerne sige til det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Gregersen), at han ikke maa glemme, at han selv har været med til at stemme for den Arbejdsløshedsunderstøttelseslov, vi lever under. Det synes undertiden, som om dette glemmes fra den Side.

Med Hensyn til, hvilke Borgere der skulde komme i Besiddelse af denne Jord, om det skal være dem, der vil arbejde i 8, eller dem, der vil arbejde i 14 Timer, da ved jeg ikke, hvordan det ærede Medlem opfattede det, om han mente, at man skal have en Erklæring fra de Folk om, at de vil arbejde i 14 Timer. Det bliver vel noget vanskeligt at opnaa. Hidtil har det været saaledes — det er min Erfaring som Husmand —, at vi har haft Lov til at arbejde udover de 14 Timer. Det skal vi ikke lovgive om her.

Lovforslaget skal jo i Udvalg, og der vil der blive Lejlighed nok til at drøfte de forskellige Spørgsmaal. Men jeg vil gerne fremsætte en Bemærkning i Anledning af den Bestemmelse i § 4, at Ekspropriation kun maa foretages fra Landejendomme med en Jordskyldværdi af over 75 000 Kr. Jeg er nemlig tilbøjelig til at mene, at denne Sum er sat temmelig højt. Men det er jo af de Spørgsmaal, som man ogsaa kan overveje i Udvalg.

Jeg vil saa gerne sluttelig, i Tilknytning til, hvad jeg begyndte med i Gaar, sige, at der er stærke Krav fremme rundt om i Befolkningen om at faa en Løsning af Jordspørgsmaalet, og disse Krav bliver tidt og ofte understreget ved Møder rundt omkring. I den Forbindelse vil jeg nævne en Udtalelse, som for nylig er fremkommet fra de organiserede Husmænd paa det Møde, som de provinsielle Husmandsforeningers Bestyrelser afholdt den 5. Maj